

## INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2025-11-25  
Besvaras senast  
2025-12-09

Till landsbygdsminister Peter Kullgren (KD)

### **2025/26:188 Sveriges referensvärde för varg**

Vargen i Sverige klassas som starkt hotad på den svenska rödlistan. Den svenska populationen är dessutom starkt isolerad. Den geografiska isoleringen gör att riskerna för inavel ökar. Inavel leder till minskad genetisk variation, högre risk för sjukdomar, nedsatt fertilitet och en generellt försämrad motståndskraft mot miljöförändringar, vilket ytterligare förstärker sårbarheten hos populationen.

Situationen förvärras dessutom av illegal jakt. Trots att vargen är strikt skyddad enligt både svensk lag och EU:s art- och habitatdirektiv förekommer omfattande illegal jakt. Illegal jakt försvårar också myndigheternas arbete med att övervaka och förvalta vargstammen på ett långsiktigt hållbart sätt.

Sammanfattningsvis är den svenska vargpopulationen liten, isolerad och genetiskt sårbar. Kombinationen av en liten populationsstorlek, inavel, bristande genetiskt utbyte och illegal jakt innebär att populationen befinner sig i en kritisk situation, där varje beslut om förvaltning och referensvärde har stor betydelse för artens överlevnad och långsiktiga hälsa. För att säkra en livskraftig population måste förvaltningen baseras på vetenskap, genetiska analyser och strikt skydd mot illegal jakt.

Regeringen har fattat ett beslut om att 170 vargar ska vara Sveriges referensnivå för varg i EU och hävdar att beslutet är välgrundat, men det saknas både vetenskapligt stöd och transparens kring hur processen gått till. Ändå väljer regeringen att behålla rapporteringen oförändrad. Här uppstår ett bekymmersamt mönster: Först sätter man en politiskt önskad siffra, därefter försöker man legitimera den med forskning, i stället för att göra det omvända och låta forskningen fastställa referensvärdet.

EU-kommissionen konstaterar i sitt brev att den svenska rapporteringen inte uppfyller kraven i art- och habitatdirektivet och att metodiken som använts inte är förenlig med den vetenskapliga standard som medlemsländerna ska tillämpa. Detta är inte detaljer i en teknisk diskussion utan en kärnfråga för rättssäker naturförvaltning. Om ett medlemsland kan sätta referensvärdet precis vid gränsen till utdöende och kalla det ”gynnsam bevarandestatus” faller hela syftet med EU:s gemensamma naturvårdssystem.

Det finns många starka intressen, värderingar och känslor i rovdjursfrågan. Det

gör det ännu viktigare att förvaltningen är stabil, faktabaserad och långsiktig. En förvaltning som anpassas efter kortsiktiga opinioner är inte hållbar, varken för naturen, för jägarna, för lantbruket eller för människor som lever nära rovdjur. Legitimiteten i besluten kräver att processen är tydlig, förutsägbar och rättssäker.

Om regeringen väljer att inte korrigera rapporteringen till EU riskerar Sverige ett överträdelseärende. Men kanske ännu värre är risken att Sverige eroderar sin trovärdighet i EU:s naturvårdsarbete.

Därför vill jag fråga landsbygdsminister Peter Kullgren:

1. Avser ministern och regeringen att omedelbart revidera den rapport som skickats till EU-kommissionen avseende vargens referensvärde?
2. Om referensvärdena revideras, på vilket sätt avser ministern och regeringen att säkerställa att de nya referensvärdena fastställs på vetenskaplig grund?
3. På vilket sätt avser ministern och regeringen att säkerställa att Sverige följer art- och habitatdirektivet och undviker ett överträdelseärende?

.....

Rebecka Le Moine (MP)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren